

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Sochirca Lidia,
Sochirca Tudor și Sochirca Lionela,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Lidia Sochirca, Lionela Sochirca și Tudor Sochirca
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,
terț Ion Modval, privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-425/24

NR. PIGD 2-21147229-01-3ra-16052024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Dodon
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca,

20 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Sochirca Lidia, Sochirca Tudor și Sochirca Lionela,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 octombrie 2021, Sochirca Lidia, Tudor Sochirca și Lionela Sochirca s-au adresat cu acțiuni în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț Ion Modval, privind contestarea actelor administrative.

2. Prin încheierea din 8 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a dispus conexarea cauzei nr.3-2711/2021 (2-21147295-12-3-05102021) la acțiunea depusă de Tudor Sochirca și a cauzei nr. 3-2710/2021 (2-21147277-12-3-05102021) la acțiunea depusă de Lionela Sochirca, la cauza nr.3-2709/2021 (2-21147229-12-3-05102021) intentată la acțiunea depusă de Lidia Sochirca împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, privind contestarea actelor administrative, pentru examinare într-o procedură.

3. Reclamanții au solicitat: anularea actelor administrative emise de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care plângerile lor au fost lăsate fără examinare pe motiv de tardivitate: răspunsul/decizia nr. 02/1-06/S-409/21 din 23 iulie 2021 (Lidia Sochirca), răspunsul/decizia nr. 02/1-06/S-423/21 din 11 august 2021 (Tudor Sochirca), răspunsul/decizia nr. 02/1-06/S-442/21 din 9 august 2021 (Lionela Sochirca), decizia nr. 02/1-06/2247 din 7 septembrie 2021, prin care cererile prealabile au fost respinse ca neîntemeiate; Repunerea în termen a plângerilor depuse; Constatarea încălcării dreptului lor la protecția datelor cu caracter personal de către avocatul Ion Modval, care a accesat și utilizat fără consimțământ datele lor personale; Obligarea Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să constate încălcarea și să-l atragă la răspundere contravențională pe avocatul Ion Modval pentru accesarea ilegală a datelor cu caracter personal.

4. În motivarea acțiunii, reclamanții au susținut că, la 2 iulie 2021, Lidia Sochirca a înaintat plângerea nr. 409/21 către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, solicitând constatarea încălcării

drepturilor sale privind protecția datelor cu caracter personal de către avocatul Ion Modval și atragerea acestuia la răspundere contravențională, pentru accesarea ilegală a acestor date, în temeiul Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

5. În sesizare a menționat că la 16 februarie 2021, avocatul Ion Modval, în calitate de reprezentant al lui Radu Sochirca, a depus o cerere revocatorie la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, solicitând să fie declarat inopozabil față de clientul său contractul de donație nr. 2123 din 16 aprilie 2019, prin care Lidia Sochirca a donat Tudor Sochirca și Lionela Sochirca cota de 7/8 din două imobile situate în Chișinău, str. Spartacus nr. 6/A.

6. În susținerea cererii sale, avocatul Ion Modval a anexat mai multe înscrisuri conținând informații cu caracter personal despre Lidia Sochirca, extrase din bazele de date ale CNAM și CNAS, extrase de cont bancar, date cadastrale despre bunurile imobile și mobile ale acesteia, precum și informații obținute de la furnizorii de servicii publice precum Premier Energy și Moldova Gaz.

7. Reclamantii au susținut că aceste date au fost obținute și utilizate fără consimțământul lor și fără ca avocatul să dețină o autorizație sau un temei legal pentru prelucrarea acestora, încălcând astfel prevederile Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

8. Au invocat faptul că, prin accesarea și utilizarea acestor date fără autorizație, Ion Modval a încălcat dreptul lor fundamental la protecția datelor cu caracter personal și la viață privată, garantat de Constituția Republicii Moldova și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

9. De asemenea, aceștia au subliniat că informațiile privind bunurile imobile menționate nu aveau nicio legătură directă cu obiectul cererii de chemare în judecată depuse de avocat și că utilizarea acestora a fost nejustificată și abuzivă.

10. Potrivit reclamanților, această acțiune a produs o ingerință gravă în drepturile lor protejate de lege, fără ca aceasta să fie justificată printr-un interes legitim sau printr-o dispoziție legală clară care să permită colectarea și utilizarea unor astfel de date.

11. În urma depunerii plângerii de către Lidia Sochirca, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a emis răspunsul nr. 02/1-06/S-409/21 din 23 iulie 2021, prin care a respins plângerea, motivând că aceasta a fost formulată tardiv, întrucât termenul de 30 de zile pentru depunerea unei astfel de sesizări ar fi început să curgă de la data de 21 aprilie 2021, dată la care în ședința de judecată au fost prezentate actele respective.

12. Reclamanții au contestat această concluzie, susținând că ședința respectivă a fost amânată din cauza instituirii stării de urgență sanitară la nivel național și că aceștia nu au avut posibilitatea de a lua cunoștință cu materialele dosarului decât ulterior.

13. Ulterior, reclamanții au depus, la 24 august 2021, o cerere prealabilă prin care au solicitat anularea deciziei nr. 02/1-06/S-409/21, repunerea în termen a plângerii, constatarea încălcării dreptului lor la protecția datelor cu caracter personal și aplicarea unei sancțiuni contravenționale față de avocatul Ion Modval.

14. Prin decizia nr. 02/1-06/2247 din 7 septembrie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a respins cererea prealabilă, menținând soluția de respingere a plângerii pe motiv de tardivitate.

15. Reclamanții au contestat această decizie, arătând că Centrul nu a efectuat o anchetă efectivă și imparțială asupra plângerii lor, nu l-a audiat pe Ion Modval și nu a analizat în mod corespunzător probele prezentate.

16. Aceștia au mai susținut că excepția de tardivitate a fost invocată din oficiu de către inspectorul Centrului, fără ca Ion Modval să fi ridicat această excepție, ceea ce, în opinia lor, reprezintă o încălcare a principiului contradictorialității.

17. De asemenea, au argumentat că, în condițiile în care dreptul la protecția datelor cu caracter personal este unul fundamental, Centrul nu avea competența de a respinge plângerea pe considerente pur procedurale, ci trebuia să examineze fondul cauzei și să constate dacă avocatul Ion Modval a încălcat sau nu dispozițiile Legii nr. 133/2011.

18. În susținerea cererii lor, reclamanții au menționat că nu au avut posibilitatea de a depune plângerea mai devreme din motive obiective, inclusiv din cauza stării de sănătate a Lidiei Sochirca și a restricțiilor impuse de pandemie, care au limitat accesul la instanțele de judecată și la documentele necesare pentru formularea unei plângeri complete. Aceștia au arătat că dreptul la protecția datelor cu caracter personal nu poate fi îngrădit prin aplicarea strict formală a unui termen procedural și că Centrul ar fi trebuit să examineze fondul sesizării, având în vedere gravitatea încălcării invocate.

19. Reclamanții au considerat că deciziile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal sunt nelegale și că acestea le încalcă dreptul de acces la justiție, prevăzut de Constituție și de legislația națională în materia contenciosului administrativ. Au invocat faptul că, potrivit art. 209 alin. (3) din Codul administrativ, pentru acțiunea în constatare nu există

termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, ceea ce face ca invocarea tardivității de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal să fie lipsită de temei juridic.

20. În concluzie, reclamantii au solicitat instanței anularea actelor administrative emise de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, constatarea încălcării drepturilor lor la protecția datelor cu caracter personal și obligarea Centrului să-l sancționeze contravențional pe avocatul Ion Modval pentru accesarea și utilizarea ilegală a datelor lor personale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea din 23 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunile înaintate de Lidia Sochirca, Lionela Sochirca și Tudor Sochirca împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terțul Ion Modval, au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La 16 ianuarie 2023, Lidia Sochirca, Lionela Sochirca și Tudor Sochirca au declarat apel împotriva hotărârii din 23 decembrie 2022.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Sochirca Lidia, Sochirca Tudor și Sochirca Lionela împotriva hotărârii din 23 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

24. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că instanța de fond a elucidat și constatat pe deplin circumstanțele cauzei, verificând și apreciind obiectiv probele administrate la dosar, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația aplicabilă litigiului.

25. Instanța a menținut constatarea privind tardivitatea depunerii plângerilor formulate de reclamantii și a apreciat că CNPDCP a procedat corect atunci când a respins aceste plângeri, în conformitate cu art. 27 alin. (1) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

26. Instanța a analizat și argumentele referitoare la imposibilitatea de a formula plângerea în termen, constatând că aceștia aveau cunoștință despre accesarea și utilizarea datelor lor cu caracter personal încă din 3 martie 2021, dată la care au primit copia acțiunii formulate de Ion Modval, anexată la cererea acestuia de chemare în judecată. Astfel, termenul legal de 30 de zile

pentru depunerea plângerii s-a scurs la 2 aprilie 2021, iar plângerile formulate în iulie și august 2021 au fost evident tardive.

27. În ceea ce privește argumentul apelanților potrivit căruia Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu ar fi avut dreptul să invoce din oficiu excepția de tardivitate, instanța de apel l-a respins, reținând că potrivit art. 22 alin. (1) și art. 85 alin. (3) din Codul administrativ, autoritățile publice au obligația de a cerceta starea de fapt din oficiu și de a verifica legalitatea unei cereri, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților. Astfel, CNPDCP a avut temei legal să constate tardivitatea plângerilor, iar această concluzie a fost corect menținută de prima instanță.

28. Referitor la argumentele reclamanților conform cărora avocatul Ion Modval a accesat și utilizat în mod ilegal datele lor cu caracter personal, instanța de apel a apreciat că aceste aspecte nu pot înlătura excepția tardivității și nu influențează legalitatea actului administrativ contestat. CNPDCP nu putea analiza fondul plângerii din cauza depunerii tardive a acesteia, iar invocarea unei încălcări a dreptului la protecția datelor nu poate constitui un motiv suficient pentru a anula efectele unui termen procedural nerespectat.

29. De asemenea, instanța a analizat susținerile apelanților privind starea de sănătate precară a Lidiei Sochirca și imposibilitatea depunerii plângerii în termen și a constatat că acestea nu sunt probate. Fișa medicală prezentată nu echivalează cu imposibilitatea absolută de a formula și depune o plângere. Mai mult, instanța a reținut că apelanții ar fi putut depune plângerea printr-un reprezentant sau prin poștă (electronică sau terestră), însă nu au dovedit că ar fi fost împiedicați obiectiv să utilizeze aceste mijloace.

30. În ceea ce privește interpretarea art. 209 alin. (3) din Codul administrativ, instanța de apel a reținut că acest text de lege nu este aplicabil cauzei, deoarece reclamanții nu au solicitat doar constatarea unei încălcări, ci și obligarea CNPDCP să aplice o sancțiune contravențională avocatului Ion Modval. În acest context, acțiunea era supusă termenului general de formulare a plângerii, iar nerespectarea acestui termen a condus, în mod justificat, la respingerea cererii de către CNPDCP.

31. Instanța de apel a mai subliniat că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a procedat corect atunci când a respins cererile prealabile ale reclamanților, întrucât aceștia nu au prezentat probe noi care să justifice repunerea în termen. Excepția de tardivitate a fost constatată în mod corect, iar hotărârea instanței de fond a fost adoptată cu respectarea principiului legalității.

32. În concluzie, Curtea de Apel Chișinău a apreciat că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, întrucât a fost adoptată în urma unei analize complete a probelor și a circumstanțelor cauzei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 29 aprilie 2024, Sochirca Lidia, Sochirca Tudor și Sochirca Lionela au declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

34. În motivarea recursului, au invocat aplicarea greșită a prevederilor art. 65 din Codul administrativ, susținând că instanțele inferioare au refuzat nejustificat repunerea în termen, deși au existat motive obiective care au împiedicat depunerea plângerilor în termen legal, inclusiv starea de sănătate a Lidiei Sochirca și restricțiile impuse în perioada respectivă.

35. Recurenții au criticat faptul că excepția de tardivitate a fost invocată din oficiu de CNPDCP, fără ca partea adversă să o fi ridicat, ceea ce contravine art. 22 alin. (1) și art. 85 alin. (3) Cod administrativ, care impun verificarea legalității, dar nu permit respingerea unei cereri strict pe criterii procedurale.

36. Consideră că instanțele inferioare au interpretat eronat art. 209 alin. (3) Cod administrativ, ignorând că acțiunea are un caracter de constatare, pentru care legea nu prevede termen de introducere, iar aspectele de fond trebuiau examinate independent de considerentele de tardivitate.

37. Recurenții au susținut că s-a încălcat dreptul lor la protecția datelor cu caracter personal, garantat de Legea nr. 133/2011 și art. 8 CEDO, prin refuzul instanțelor de a analiza fondul cauzei, ignorând accesarea și utilizarea ilegală a datelor de către avocatul Ion Modval.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

38. Prin referința depusă la 15 august 2024, CNPDCP a solicitat respingerea recursului declarat.

39. Alte referințe nu au fost depuse.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

41. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

42. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

43. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

44. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată constată că Sochirca Lidia a luat cunoștință cu decizia motivată la 6 martie 2024 (f.d.93 verso), iar cererea de recurs a fost declarată la 29 aprilie 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

45. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

46. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

47. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

48. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

51. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

52. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argumentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

54. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

55. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

56. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Sochirca Lidia, Sochirca Tudor și Sochirca Lionela.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc